

PIŠE: VEDRAN BENIĆ

U razmišljanju kako ove godine zaključiti priče o Igrama, rješenje mi je dao Internet! Na portalu starih novina, u potrazi za pojmom Festival Dubrovnik, otvorio mi se tekst objavljen 1962. s poznatim likom – Ljubicom Búbom Marinović, koja je u to doba boravila u SAD tri mjeseca kao gošća američkog State Departmenta. Priča o “statuesque, blue eyed blonde” dami iz Dubrovnika tiskana je u “San Francisco Examineru”, uglednom listu koji izlazi još od 1865. godine. Dugogodišnja tajnica Igara fascinirala je američku novinarku jednako stilom, stasom i znanjem. Zaista, gospoda Marinović, jednostavnije Búbe, zadužena za organizacijske poslove pripreme i izvedbe programa, desetljećima je bila svojevrsni sinonim za Igre, iako se njeno ime ne može naći u monografijama festivala. Otac mi je rado prepričavao anegdotu kako je jednom natjerala **Benamina Brittena** da “na četiri noge” ispod stola za kojim je sjedila traži njenu sandalu koja se “nede zagubila u ovim mojim silnim papirima”. Znajući Brittenove sklonosti, on svakako nije bio fasciniran Búbim ženstvenošću, nego njenom osobnošću. Družila se s mnogim svjetskim umjetnicima, znala ih oduševiti sitnicama. Primjerice, kad bi Mstislav

Igre u mom srcu

DAMA OD IGARA

Yugoslavia Goodwill Envoy

By CLAIR LEEDS
LJUBICA MARINOVIC, a striking State Department guest from Yugoslavia, arrived in San Francisco perfectly attired for last weekend's snow flurry.

This statuesque, blue eyed blonde, who is fond of outdoor sports, wore fleece lined after-ski boots and the long jacket of her handwoven mustard tweed suit was cozily fur collared and caracul lined.

MRS. MARINOVIC is one of the few women guests from Yugoslavia to visit San Francisco under State Department sponsorship. She comes from the fairytale city of Dubrovnik on the Adriatic which is famed as the best preserved medieval city in the world.

Her ancestry dates to the 10th century in the 1,300 year old fortress city, which was an independent repub-

lic until it was conquered by Napoleon.

Mrs. Marinovic, the divorced mother of two school age children, is the

—Examiner Photo.
LJUBICA MARINOVIC
 Visitor from Yugoslavia

secretary of the Dubrovnik Summer Festival, a 45 day festival of music, drama and folk lore which takes place on 23 open air stages within the city.

THE FESTIVAL secretary, who is also a university teacher of languages, speaks fluent English, French, Italian and German.

A friendly and charming goodwill emissary for her country, Mrs. Marinovic hopes to persuade American tourists to visit Yugoslavia next summer.

She said that excellent hotel accommodations await those who take in this year's Summer Festival, July 10-Aug. 24, featuring Benjamin Britten and American Negro soprano Gloria Davi, as well as the finest artists of Eastern Europe.

Tekst o Ljubici Bubi Marinović u novini “San Francisco Examiner”, 23. siječanj 1962.

Rostropovič došao u Igre, hitno bi naručila sladoled koji je on obožavao. Zbog takve atmosfere, govorila je, umjetnici su na Igrama znali nastupati i za 30 posto niže honorare od uobičajenih. Usput, iz njenih intervjua otkrio sam da su autori dragocjene publikacije iz prvih godina Igara: “DLJI u stranoj štampi 1953.-1963.” Rudimir Roter i

Aleksa Benić, s čime se moj otac nikada nije hvalio. I da u skladu s tadašnjim običajima nisu potpisani, niti dobili honorar. Ali, bez tog entuzijazma, Igre ne bi postale – Igre!

Rođena 1920. u staroj dubrovačkoj plemićkoj obitelji Bona, Búbe je bila “papičica” od malih nogu. Kad joj roditelji nisu dopustili ići na fakultet, jed-

nostavno je pokupila nekoliko obiteljskih zlatnih “napolendora” i autostopom se zaputila rodbini u Novi Sad. Vratila se doma nakon policijske potrage, ali uspjela u naumu – završila je Filozofski fakultet u Zagrebu. “Ova ‘osobina’ svakako je bila inspiracija njenom ocu da odbije jednog od brojnih prosaca ‘zato jer NJEMU želi dobro!’”, zapisao je o Bubi Mišo Mihočević na moju zamolbu, budući da je on desetljećima svjedok zbivanja u Igrama, na dugom putu od kurira do direktora DLJI. I Mišo spominje vremena kada su se svjetski umjetnici, u nedostatku novca, osvajali šarmom organizatora: “Glavni oblik ‘šarma’ bio je smijeh, ponajčešće na vlastiti račun. I tu je Búbe bila ravnopravna svojim muškim suradnicima. Njen humor bio je brz, britak, autoironičan, ustvari realističan. Impresivna je bila njena energija, od vrlo, vrlo brižne majke, preko nenaspavane tajnice velikog festivala, do one sjajne dame navečer oko 9 ura, kad bi se spremila i prošla Stradunom na koncertu u Dvor”, zapisao je Mišo. Na svakoj izvedbi Igara uvi-

jek na istom pogodnom mjestu s kojeg je, ako zatreba, mogla trenutno reagirati.

Dama kakva je bila, znanjem jezika (u množini) i poznavanjem Dubrovnika, gospoda Búbe je redovito vodila po Gradu dubrovačke VIP goste, od okrunjenih glava do predsjednika država. Uz to, kako je relativno često boravila u SAD kod brata Mata, uglednog liječnika u New Yorku, odlazila je na predstave u Metropolitan Operu, susretala i tamo mnoge slavne ljude. Jednom se tako začakulala s nikim drugim nego s **Marilyn Monroe**, toliko da je brat Mato iznenadeno zapitao otkad pozna slavnu glumicu. Kao i američka novinarka s početka napisa, tako i Mišo Mihočević u sjećanjima spominje Bubin modni stil: “Igram slučaja imala je na raspolaganju i haljine iz najviše mode, pa je uz svoj stas privlačila poglede, jednom i čak izazvala prometnu nesreću u New Yorku. No, Búbe je to prepričala na svoj jedinstveni način. Otprilike: ‘Imala sam strašnu dugu tirkiznu vestu. I bome išla pješke kako uvijek. Čejad me gleda, okreće se. Ne ki se zabio u drugi auto, a ja se mislim: što će mi što me ovi ode gledaju, kad me ne vidi niko iz Gruža!’”

Gospoda Búbe je partila 2014. godina, a s njom i jedna era Dubrovačkih ljetnih igara...